

man, at det selv i industrialiserede lande ville være vanskeligt at finde det tekniske personale, som var nødvendigt for at gennemføre en konvention, og at de underudviklede lande ville være ude af stand til at gennemføre en sådan.

De to standpunkter var omtrent lige stærkt repræsenteret i kommissionen, og det blev med kun 165 stemmer imod 163, medens 8 undlod at stemme, vedtaget, at der skulle udarbejdes en henstilling.

Idet der henvises til dennes tekst, skal der her kun gøres få bemærkninger om, på hvilke vigtigere punkter kommissionen ændrede eller udvidede den tekst, som arbejdsbureauet havde foreslået.

Henstillingens tekst faldt efter bureauets forslag i 3 afsnit:

1. Tekniske foranstaltninger til kontrol med sundhedsrisiko.
2. Lægeundersøgelser.
3. Anmeldelse af erhvervssygdomme.

Hertil føjede kommissionen 2 nye afsnit, det ene indeholdende en ganske kort bestemmelse om førstehjælp i tilfælde af ulykker, erhvervssygdomme, forgiftninger eller ildebefindende, og det andet indeholdende en særlig bestemmelse vedrørende forundsstater.

I henstillingens første afsnit vedtog kommissionen at indføje bestemmelser om, at der bør indrettes lokaler for arbejderne, hvor de kan skifte klæder og få disse opbevaret, og at der bør gives arbejderne adgang til at indtage måltider på arbejdsstedet, samt at der bør træffes foranstaltninger til at opbevare farlige stoffer på sikker måde. Endvidere indføjede man en bestemmelse om, at skadelige stoffer, processer eller tekniske fremgangsmåder bør erstattes med mindre skadelige stoffer, processer eller tekniske fremgangsmåder.

I den af bureauet foreslåede bestemmelse om beskyttelsesklæder og beskyttelsesudstyr indføjede kommissionen en bestemmelse om, at der i tilfælde af, at der foreligger særlig erhvervsmæssig risiko, bør træffes særlige foranstaltninger for at isolere beskyttelsesklæder og beskyttelsesudstyr, som ellers ville være udsat for at blive inficeret af farlige stoffer.

Kommissionen vedtog et ændringsforslag om, at de nationale myndigheder fra tid til

anden bør offentliggøre tilgængelige oplysninger om tilladelige maksimumskoncentrationer af skadelige stoffer.

Endelig indføjede kommissionen en bestemmelse om, hvilke krav der bør stilles til det personale, der tager prøver af atmosfæren på arbejdspladser, hvor der er eller forventes at være sundhedsfare for arbejderne.

I henstillingens andet afsnit om lægeundersøgelser indføjede kommissionen en bestemmelse om, at disse i så vidt omfang som muligt bør udføres af læger med kendskab til erhvervsmedicin. På den anden side slettede kommissionen en af arbejdsbureauet foreslået bestemmelse om, at vedkommende læger bør godkendes af den kompetente myndighed.

Kommissionen vedtog endelig følgende 3 resolutioner:

1. Resolution om en international liste over anmeldelsespligtige erhvervssygdomme.
2. En resolution om nationale lister over anmeldelsespligtige erhvervssygdomme, og
3. En resolution om optræning af læger, der er kvalificerede i erhvervsmedicin.

Kommissionens vedtagelser af teksterne til henstillingen og de 3 resolutioner skete eenstemmigt.

Da kommissionens rapport blev forelagt for plenarforsamlingen, blev der af arbejdergruppen stillet et ændringsforslag om, at konferencen samtidig med at vedtage en henstilling om beskyttelsen af arbejdnernes sundhed på arbejdspladser skulle vedtage en konvention om sagen. Forslaget gik ud på, at konventionen skulle indeholde en del af de artikler, som kommissionen havde optaget i henstillingen.

Dette forslag blev stærkt imødegået af arbejdsgivergruppen og af forskellige regeringsrepræsentanter. De hævdede, at kommissionens arbejde var udført med henblik på vedtagelsen af en henstilling, og at man derfor ikke uden videre kunne udtage nogle af dennes bestemmelser til optagelse i en konvention.

Forslaget blev forkastet med 91 stemmer imod, medens 78 stemte for ændringsforslaget og 12 afholdt sig fra at stemme.